

צריך להביא קורה אחרת ולסתום את אותו אויר, היות ורואין אותו אויר כסתום מדין "לבוד".

אבל אם היה המרחק ביניהם שלשה טפחים, שכבר יצא מתורת "לבוד", **צריך להביא קורה אחרת**, ולהניחה על פני אותו אויר.

ומכל מקום, למדנו שאומרים "לבוד" אפילו ב"אמצע", במקום שאינו סמוך לדפנות. (339)

ואידך, הסובר שלא אומרים לבוד באמצע הסוכה, אמר לך: **שאני קורות**, שכל חיוב הנחתם אינו אלא **מדרבנן**, שהרי מדאורייתא הואיל והמבוי מוקף משלוש רוחותיו, דינו כרשות היחיד גמורה, ומותר לטלטל בתוכו.

עתה שבה הגמרא לפרש: **מאי טעמא דמאן דאמר אין לבוד באמצע?**

דתנן [אהלות י א]: ארובה שבגג הבית, ובה פותח טפח [יש בה רוחב טפח על טפח]:

אם היתה **טומאה** של מת **בבית**, הרי כולו [כל הבית] **טמא**, וכל הכלים שתחת גג הבית טמאים, שהרי הבית מביא עליהם את הטומאה כדין "אוהל המת". דכתיב [במדבר יט יד] "זאת התורה, אדם כי ימות באוהל,

כל הבא אל האוהל, וכל אשר באוהל — יטמא שבעת ימים".

אבל **מה שנמצא כנגד פתח הארובה**, הרי הוא **טהור**, כי אינו נמצא בכלל אוהל המת, כיון שאינו נמצא תחת גג הבית. [ואף שאין הארובה רחבה שלושה טפחים, אין אומרים "לבוד" להחשיבה כסתומה לטמא כלים שתחתיה].

ואם היתה **טומאה** של המת מצויה **כנגד ארובה**, הרי **כל הבית כולו טהור**, לפי שאין הטומאה תחת גג הבית אלא רק תחת הארובה, והארובה פתוחה מלמעלה.

וכן הוא הדין אם **אין בארובה "פותח טפח"**, שטח של טפח על טפח —

אם היתה **טומאה בבית**, כולו טמא, ואילו מה שנמצא **כנגד ארובה טהור**.

ואם היתה **הטומאה כנגד ארובה**, **כל הבית כולו טהור**.

ומכך שטיהרנו כלים שתחת הארובה מוכח שאין "לבוד" באמצע, שהרי אם היינו אומרים שם "לבוד", נעשה הבית כולו כסתום, ואוהל אחד הוא. (340)

339. וכתבו התוספות על פי דרכם ש"אמצע" היינו למעלה בגג הסוכה, שפירכת הגמרא היא בין למאן דאמר קורה משום "היכר", ובין למאן דאמר קורה משום "מחיצה". שלשניהם כיון שהקורה נמצאת בגובה המבוי הרי זה לבוד באמצע. אבל לדעת הר"ן, שהטעם שאין אומרים לבוד באמצע הוא לפי שדין לבוד נאמר רק במחיצות ולא בשאר דברים, אם כן, למאן דאמר קורה משום "מחיצה" לכולי עלמא אומרים לבוד, ואין זה נחשב כלבוד באמצע. וכל

קושיה הגמרא היא רק למאן דאמר קורה משום "היכר".

340. לדעת רש"י ועוד ראשונים, הראיה היא מהירשא של המשנה, שכאשר יש בארובה למעלה "פותח טפח", מה שכנגד ארובה טהור, ואין אומרים לבוד לראות את הארובה כחלק מתקרת הבית. ולדבריהם, כשאין הארובה רחבה טפח, אם היתה טומאה כנגד פתח הארובה, הבית כולו טמא.

והקשה הריטב"א: אם כן, היאך הוכיחה